

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSÉG
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

Indúlt BÉTSBÖL Szeredán 3. Decemberben 1788.

Minden-féle Tudófitások.

A' múlt Pénteken, ugy-mint Nov. 28-dikán 10 órakor küldeték nagy sietséggel a' N. M. K. Teflörzők Sergéből egy Kurir, Hadnagy Szabó Ur; Pétersburgba. — Ugyan ezen Nemes Teflörzői Seregnél eddig fő Hadnagyi és Kuriri Rangal szolgált Batskádi Bálint Ur; ő Felsege által; tsak ugyan ezen Seregnél Kapitányi Rangra lépett — Májorra lett Soki Ur helyében. — A' Hertzeg Ferdinánd Magyar gyalog Sergénél Obeslerré lett Otskay Ur helyébe; Obeslájdinántá tétetett volt első Májor Pangrátz Ur;

ennek pedig vólt rangjára lépet, vólt második Májor, *Barthadetzki* Ur; kik mind született Magyarok. — A' Pesti Levelekből bizonyoson tudjuk, hogy a' F. Tsászár már Novemb. 23-dikán szerentséfen megérkezett vala Pestre, és a' 7 Választó-Fejedelmek' tzimérét viselő Vendég-fogadóba szállott vala-bé: további útját innen merre vette légyen, mi nem tudjuk; mert még eddig Bétsbe meg-ucm érkezett — hanem mára bizonyos reménység táplál az ő Felsége meg-érkezése-felől — de meg-érkezett a' Nagy Szúltán a' *Mahumed* Paraditsomába; mert — A' mint már a' közönséges Levelekből értjük, nem csak meg-halálozott, hanem az ő Tsászári' székibe belé- is ült az ő fia *Szélím*, ki egy heves vérü ifjú Török Tsászár lévén, maga-is a' jövő Tavaszszal személyesen Táborba fog indulni — és viszi magával egész Birodalmából mind azt, a' ki csak fegyvert foghat. Ezen Tudósításról többet máskor — ha bizonyosabb talál lenni a' Tudósítás.

Bukovina 9-dik Nov. A' F. Tsászár gyalog Ser-gének 3-madik Bataliona *Piarzába* ment Téli-szállásra. — A' második Divízió Székely Húszárság, Obest-lájdinánt *G. Nemes* Ur alatt, és a' második szélbéli Oláh Regiment haza szállottanak. — Gen. *G. Szoltikov* *Khotzimtől* *Bender-felé* indúlt — Gen. *Kaminszki*, a' *Pruth* vize partyának innetső felén fekszik a' maga Népével, és — túl-felől 6 mért-földnyire *Jasz*hoz fekszik *G. Románzov*, és *Jasziban* készítik a' szállást neki — Gen. *Elmpt*, azon kívül, hogy az okát tudhatnók, *Pétersburgba* vissza-hivatott — alatta vólt *Serge* ugyan *Fasui* és *Hús* körül fekszik.

Külső-orzági Tudósítások és Környül-állások.

Azóltától fogva, mióta a' Duna-partyain fel's alá a' Véres tsatázások alkalmasint meg-kezdvén szünni, olly reménységtől tápláltatnánk, hogy az Austria és Porta közt esett háborúságot egy kemény bogokra kötött tsendes békesség váltaná-fel, a' Lengyel-ország-felett Vér-elsővel fenyegetődző fellegek annyira öfzve-gyültenek, hogy ebből egy külső és belső hadakozásnak szármozása éppen el-kerülhetet-
 lennek lenni láttasék. Hijában igyekezék a' Király a' maga Nov. 6-dikán az Ország-gyülésében tartott beszédében azon, hogy a' Lengyel fő Rendeket az Orosz Tsászárnéval való békességes edgyezésre rá-
 vehesse; mert ezek egyenlő akarattal a' Pruszszus Zászlók alatt keresvén a' segedelmet, a' magok Ki-
 rályoknak Hatalmát még keskenyebb határok közé szoritották — és a' magok Hazafiui szándékjokban napról napra meg-erősödni láttatnak — a' honnan a' Pruszszus és az Orosz Udvar között már a' do-
 log világos ki-nyilatkoztató Leveleket szült. — Len-
 gyel Sergek küldöttettek azon Lengyel Birodalom-
 béli környékekre, hol a' nem edgyesült Görög Val-
 lású Oroszok és Oláh jobbágyok laknak, hogy a'
 már előttök esmeretes Popák által a' Nép pártütő
 zenebonára ne öfzönöztethesék. — Meg-tudakoz-
 ták a' Királytól a' Lengyelek, és kényszerítették a'
 feleletre, hogy modaná-meg — hogy a' Státusokkal
 fel-kivánnaé az Oroszok ellen ülni, vagy az Oro-
 szokkal tartana? melyre a' Király azt felelte, hogy
 2-szer 24 óra alatt feleletet fog adni. — Adotté fe-
 leletet vagy nem — azt mi még nem tudhatjuk —

de hogy már a' Muszka fegyveres kézzel kívánnyá itten a' magának tulajdonított Just óltalmazni — és hogy a' Pruszsus a' Lengyelek fegyveres óltalma, azt minden Levelek erősítik — és hogy már egymásnak a' hadat-is meg-izenték volna, azt a' Lembergi Levelek erősítik. — Azt tudjuk a' Berlieni Levelekből, hogy itt az egész Tábor tsatázó talpon áll, és hogy nem régiben Májor *Berg*, ki Holláudiában is Táborig Ispotályokat készítettett vala, azt a' pá-rantsolatot vette, hogy leg-ottan egy 12-ezer emberre való Táborig Ispotályt és egymás 8-ezerre valót épittessen — noha a' Pruszsus hadi-szokás-szerint 12-ezer emberre való Ispotály midég egy 50 ezerből álló Táborignak épittetik számára. — A' szüntelen tartó Ország-gyűlését — és még a' múlt században vólt némely szabadságaikat és Törvényeiket-is kívánnyák most a' Lengyelek helyre állítani — itt a' fellegeket az ágyu-harfogás fogja el-kergetni — és tsak alig, ha még Erdélybe több Medve-is nem fogja magát *reterálni* a' jövő Tavaszra. — Mindjárt elején Levelünknek, némely közönséges Tudósítások után, azt irtuk vala, hogy meg-hólt a' Török Tsáfszár, és az ő Tsáfszári székét az ő Fia *Szelim* Hertzeg foglalta légyen. — Imé Nagy Britanniának-is Hertzeg *Vallis* állott Kormánnyára; mert a' mint az utolsó *Londoni* 14 dik Novemberben költ Levelek erősítik, már ekkor a' Király minden élet' reménységén kívül vala. A' nyavallya, ugy iratik; egész-szen fejére vette vala a' Betegnek magát; mely által annak elmébéli munkáikódása ugy meg-romlott; hogy ha valaha meg-egészesednék-is, soha többé

a' maga hivatalyának tökéletes helyettesítésére alkalmos és elégséges nem lehetne. Erre nézve 11-dikben a' Státus tagjai tanácsot tartottanak és megvizsgálták, hogy az illetén történetben mi tévők lehetnének törvény-szerint; mert az Ország' törvényében még eddig, az illetén történetekre nézve, semmi hirt meg-határozva. Többeknek ítéletek végre arra határozódék, hogy a' Koronára következő Hertzeg addig venné kezéhez a' Kormányt, minden további kérdés nélkül — 12-dikben ezen meg-határozás meg-is erősítettvén, Hertzeg *Vallisnak* által adák a' Kormányt; de ha a' Király, kihez reménység nintsen, még élni találna, így csak *Régensnek* fogna maradni. — A' Királynak ezen nyavallyája az időnek és az Europai környül-állásoknak éppen olyan punktumán történt (az iratik a' *Londoni Levélben*) a' midőn nagy változásokat húzhat maga után.

Mázos — vagy mázatlan az edény — romlandó,

Tsászáre — vagy *Tsifszár*? — az ember halandó,

Mind földből van — 's a' mi földből vétettetett

Ugy látjuk, hogy oda vízfőza-temettetett.

Hol *Nagy Sándor* 's mások? mind porrá lettenek,

A' mindenek útján jöttek — 's el-mentenek

Egy *Vászon* lepedőt vitt ki ki magával

'S csak ezt nyerte számos véres tsatájával.

Minden-féle elegyes jegyzések.

Az a' 2 ló-farkú, vagy Zászlójú Balsa, kit Generál *Harrakh Ujj-Palánkánál* el-fogott, éppen az a' Balsa, ki a' mi Népünket a' *Veteráni* Barlangból

ki-botsátotta, és igen betsületesen bánt vala velek. A' mi Tifzteink-is már most el-végezték magok közt, hogy ezen Balsával leg-betsületefebben bányanak — tisztelik ötöt, és egész ki-telhető betsületet és barátságot közölnek vele. — A' Török Porta minden töllünk nyert prédát — embereket — sőt a' leg-nehezebb ágyukat-is Konstantzinápolyba vitette. — Az a' nagy szemü Politikus, ki a' napokban a' Portával való tökéletes békeféségét hirdeti vala Austriának — és a' ki után mi-is békeféséget hirdettünk vala, azt mondja egy azután költ Tudósításában, hogy a' Török Tsászárságnak, Angliának és Lengyel-orfságnak változása még a' Télen szülhet olly felleget, mellyek miatt nem tsak az, hogy a' békeféség dolga meg-gátolódik, sőt a' hadi tüz ameszfészebb terjedvén, az Europai Birodalmokat nagy változások követhetik. — Azt tartyák némellyek, hogy a' visz-sza jött és jövö F. Tsászári Nép is Lengyel-orfság felé fülelne. *A' mag mindenütt el-vagyon vettve — meg-válik a' jövö Tavaszszal mit fog az aratás igérni Anglia. — Imhöl a' Halál Követje. „ Fox Károlyhoz, ki most Olasz-orfságban Balagnában mülatoz vala, egy Kurir érkezék Novembernek 16-dikán, ki 8 napok alatt tette vala ezen útat, és azt a' szomorú hirt hozá, hogy 3-dik György Nagy Britaniai Király és Hannoverai Választó Fejedelem Nov. 7-dikén, életének pedig 50-dik esztendejében meg-alálozott, — tsak ugyan lenni-is kell valaminek a' lölögből; mert a' Kurirok egy-mást érik, ugy jönnek s mennek. — Angliából szármozotnak lenni hízik némellyek a' Török háborút — 's imé mind a' két*

Udvarnál mely nagy a' változás! — ha igazak a' Tudósítások. — Már a' napja tudva vagyon, mikor érkezett-meg a' F. Császár Pestre; de itt Pesten csak 3 napokig múlatott; 27-dikben Budára által-ment, és a' *Fortuna* nevű Vendég-fogadóban szállván-meg, itt-is egynéhány napot fog múlatni. — A' *Montenegróban* magát olly Vitézül viselt Májor *Vukássovits* (kiről már tudjuk, hogy maga Keresztet kapott, a' vele volt Horvátok pedig 1000 arannyot, és hogy *Vukássovitsnak* 5-ezerből álló Szabad-seregnek fel-állította engedtetett ő Felségétől) Zemlinből Pestre érkezett — és onnan 23-dikben Bétsbe indulván, ide is szerentséfen meg-érkezett. — Némellyek azt akarták hinni, hogy már az egész Török Tábor el-olflott; azonban a' Zemlinből vett Tudósítások azt erőfitik, hogy a' Szémendriánál lévő Török Tábor 75-ezerből áll; kik még Novembernek elején nem szállottanak vala Téli-szállásba.

Szeben. 10-dik Aug. 1788.

Ezen Levél szóról szóra így jött kezünkhöz: —

Hadd irjak én-is a' Tolerántziára valamit, a' *Talmátsi* Lägerben lévő, Nemes Hertzeg *Toskána* Regementyében az Obester és Májor Svadrombéli Tiszt Urak, és közzel más-fél száz Húzárok, meg-nyervén a' méltóságos Obester Urtól, hogy Papot vihesenek, ki-vitették Szebenből Tiszt. *Benkő* Uramot Julius' 6-dikán Communió olftani, hogy pedig a' szabad levegő ég alatt ne-légyen az Isteni-tisztelet méltóságos B. Szent Kereszti Kapitány Ur ő Nagysága meg-kéré a' *Talmátsi* Lutheránus Szász Papot a' *Templamért,*

mért, a' ki egész Keresztény szeretettel és örömmel engedé azt által, mellyben Prédikálta a' Szebeni Réf. Prédikátor: *Textussa* lévén 1. *Thefs.* 5, 8, 17. elő adván azon *Szent Irás-béli Helybül* a' Keresztény Vitézeknek köteleltségeket, és az *Ur vatsorája* Szent Sacramentumát-is ki-olstá, Keresztény Vitéz Halgatóinak. Mely alkalmatossággal az öröm és a' búzgoság forró könyvel lábogó szemeket okozza mind az erős Vitézeknek, mind a' Papnak, Kántorával edgyütt. Ez hát tsak nem leg-első Példa tudtomra, a' Német-orozági példák után nálunk-is.

Egy Pesti Levélben szóról szóra azt írják :

Novemb. 24-dikén délben 12-óra tájban ő Felsége a' Tsászár a' Zem'ini Táborból kivánt egészségben mindenek öröme Pestre meg-érkezett, és a' hét Választó Hertzeg nevü Vendég-fogadóban lakását vette. Midön a' hidon által jönne, a' látására kiment Népet nyájajsan köszöntötte. Következendő napon, ugy-mint 25-diken a' Duna mellett lévő Táborig betegeket házát meg-tekinteni méltóztatott ő Felsége. Dél-után a' Semináriumba ment; az ebédelő házban a' *Superiörök* tisztelték ő Felségét. A' trak. érnak fő-képpen meg-hagyta, hogy a' kis Papoknak semmi fogyatkozások ne-légyen az ételben. Onnét az első esztendőbéli *Theologusok* (*Musæumába*) tanuló házába ment, és mindent meg-visgált. A' Templo-non kereszgül menvén, a' *Chorusban* le-térdepelt; és kevés idejig áhíthatossan imádkozott. Mindenütt nyájajságának jeleit hagyta, és a' kis Papok kelleme-és tekintetének örvendettek. Innét a' Gránátér-ház-
ba

ba ment. — A' hirtelen hideg miatt meg-zajafodott Dunáról el-bontattatik a' híd.

„*Zemlinből* tudósittatunk, hogy ott a' szüret igen bő volt; el-annyira hogy, az 1779. esztendőbélit-is fellyül haladta. Oktob. 28-dikáig szép meleg idők jártak, melly okból az aszszú-szölőnek árra nagyon alá szállott. Az aszszú-szölőt edgy három akós hordóval lehetett venni 40, 50, 60, leg-fellyebb 70 R. forintokon. A' nyers bor el-költ 20 — 25 forinton. — *Borsod* Vármegyében a' jó helyeken az aszszú-szölővel meg-telt hordó eleintén 30 — 40 forinton, utólyára pedig leg-fellyebb 20 forinton vétetődött. A' nyers bort 13 — 14 — 15 forinton árulták. Az *essentiának* általagja, mellyben 80 itze vagy, 12 — 14 leg-fellyebb 16 Tsászar arannyokon kél; de tsak a' hegy-allyán, mivel másutt alább valók, és azért óltsóbban lehet kapni.

Béts Oktob. 30-dik napján jött egy Felséges parantsolat világosságra, a' mely azt tiltja, hogy a' Posta-mesterek többé ne-mérészeljék semmi Rendszerént, vagy Renden-kivül való Postával valamely utazót botsáttani. 50 for. büntetés alatt: melynek fele annak, a' ki ezt a' Törvény-szegést a' fellyebb valóságnak bé-jelentette, másik fele pedig az ottani szegények Institutnmába (Kassájába) adattafsék. Azon-kivül, hogy a' következő Posta Tiszt a' szokott futó tzédulára (*Lauf-tzettel*) minden illetén, esetet fel-irjan és rajzóljan 25 forint büntetés alatt, mely a' fellyebb meg-irt parantsolat-szerént hasonlóképpen a' bé-adó, és a' szegények Kassája közt el-oltsafsék.

A' hadi Ispotályba seb-gyógyítók, a' szekerezés Kantzelláriába uj Tiszt-vifelők még folyvást vétetnek-bé, és Magyar-országba le-kiüldettetnek.

Otzakov mellől a' *Potemkin* Táborából Oktob. 16-dikán költ Tudósítás ezt hirleli; hogy az Oroszoknak parantsolatott, hogy a' Várt ezután-is erősen vijják; de mivel a' Várbéli őrizet még nagyon erős, erőszakos bé-menésben ne kezdjenek. A' Várt mindenfelől szorongassák, és a' katonaság a' Télen által a' deszka házakban lakjon. A' Tengerről a' Várnak lövettetése folytattassék, és a' hajók a' *Limánban* fel's alá-járjanak, hogy semmi ellenséges segítség a' Várhoz ne-közelithessen. — Mi ugyan, folytatja ezen írás, a' Tenger-felé egy hegyet foglaltunk-el, melyről egy részét a' Várnak és a' rév partnak szemlélhettyük; de sok Népünket el-is vesztettük, és mind zűntelen ki-rohann reánk az ellenség, mely még 20-ezer emberből áll. A' Kaputány Balsa jön és megyen, de mind eddig a' mi 24 fontos ágyuink távól tartják őtet, valamint a' mi ágyuzó Sántzáink *Kinburnnál*.

Horváth-ország. Mikor még a' mi *Grádiska* nevű Várunk Török Birtóká alatt vólt, és ezek Magyar-orzágon keresztül egész *Béts* alá mentek volna győzedelmes Táborokkal, egyközzüllök, *Danio* vala neve, meg-jövendölte nékik, hogy jobb vólna viszfazérni, békeességben maradni, nagyobb boldzsúsággal a' keresztényeket nem illetni, mert meg-éritek még azt az időt ugymond, hogy a' *Száva*-vize fogja el-váasztani Török-orzágot Magyar-orzágtól; a' Törökök illetén orosz jóvendölés által meg-illetödvén,
ha-

haragjokban agyon üték azon igaz Profétájokat, és el-
 állták testét éppen Bátyáján *Grádiska* Várának. Nem
 fok idő múlva ki és el-kergettettek a' Törökök
 a' *Száva*-vizén túl, és ezen víz leve *Danió* Pogánynak
 jóvendőlése-szerént, azon határ, mely Török-orzá-
 got a' Magyarországtól el-választja. Gondolatra
 vevé a' Pogány Népség ezen esetet, észre vette,
 hogy Attyok-fia igaz Proféta vala, azon bánkod-
 ván leg-inkább, hogy a' Hitetlenek' földébe temet-
 teteték el. Meg-vagyon valóban még most-is ezen
 'Sir egész épségében a' Bátyán, a' hol a' Pogány-
 ságnak szokása-szerént a' Hóld és efféle Pompák ki-
 láttanak. Bútsúra járnak oda a' Törökök, *Offer-*
toriumokat visznek és küldenek, a' kik oda nem jut-
 hatnak, azok a' 'Sirnak ellenében a' *Száván*-túl vég-
 zik imádságokat.

A' Bánátból jött Tudósítások tsupán tsak a' mi
 katonáinknak mozdulásiról telznek emlékezetet, a'
 kik minden-felé a' Téli lakásra el-indúlnak. *Kárán-*
febesben és *Méhádiában* a' Kaszármák 's egyéb fel-
 dült épületek helyre hozattatnak, hogy a' *Vartens-*
leben vezérsége alatt lévő Nép szállást kaphasson.
 Mindennünnen az el-széllyedt lakólok Hazájokba
 vizsgál-térítettnek, és el-pusztult házaik fel-épített-
 nek. A' *Temesvári* őrizet meg-kifsebbített, és a'
 tífzségek ahoz tartozandó személlyekkel edgyütt
 vizsgál-jöttek.

Jegyzékek. A' Szebeni Levelek-szerint a' *Rimnik*
 ben el-fogottatott Oláh-orzági *Séráskier* (Feldmar-
 sal) Balsa Nov. 18-dikán Szeben bé-vitetett — és
 az ő el-fogottatásának módja e'képpen esett; „ Mi-
 dön

dön a' Gen. Stabnál Fő Strásmester *Sortz* Ur meghallotta volna, hogy ezen *Séráskier* Basa: ki Verzére vala azon ellenséges Seregnek, mely a' Verestoronyi Pafusnál a' mi Népünknek annyi nyughatatlanságot okozott vala: Bukoreftből megint *Rimnikbe* vissza-ment, alkalmatosságot kerest, hogy ötöt vagy el-fogja, vagy onnan addig el-kergetse, míg Serege nagy obbra szaporodnék — erre nézve mind a' két Szabad-Sereg parantsolatot veve, hogy *Gurá Lotrulujnál* öszve-gyülnének — Fő-Hadn. *Banyai Kap. Lafztzari*, fő Hadnagy *Paus* és Kap. *Szóján* olyan tsendesen rá-ütének a' *Séráskierre*, hogy egy puska-szó nélkül fülen fogák — de ezen egész történetnek le-írása meg-érdemli az olvasást, azért következendő Levelünkben lészzen-meg.

A Magyar Kurir beszél a' maga Érd. Olvasóival.

Éppen ma 2 esztendeje, hogy a' *Magyar Kurir* hordozó Vas-deres Paripa meg-indult vala Bétsből; és azóltátói fogva olly szorgalmatatosan köreti útját, hogy tsak egy Posta-nap-is az-ólta elnem tölt, mellyen a' *Kurir* a' maga Érd. Olvasóinak Udvarlásokra ne lett volna.

El-töltek hát 2 egész esztendők, mióltától fogva tellyes igyekezettel, semmi költségének nem kedvezvén, azon munkálódik a' *Kurir*, hogy a' maga Leveleit mennél közönségesebb kedvelsége emelhesse, azzal senkit meg-ne sértsen — de azonban a' *Faifésűfok* két szin állortzáját-is magán nem szenvedén, a' maga részre hajlott hízkelkedésével a' jelenaló időnek viselt dolgait és történeteit irandókat-is szán.

szántszándékkal meg-ne tsalja. — El-tölt már 2 ez-
tendő, mióta azon iporkodom, hogy a' magam Ér.
Olvasóimat és a' 2 Magyar Hazában lévő Posta-
mester Urakat szép szóval és kérelemmel arra ve-
hessen, hogy az Ujságért fel-küldendő pénzt, mely-
ből 10-ből 4 szokott az *Eráriumé* lenni, annak ide-
jében fel-küldjék, hogy az ujj Ujság-olvasó ezten-
dőnek, vagy fél-eztendőnek kezdetével már min-
den Levél-borítottékok kélfzen lehessenek, és így min-
den rendeletlenséget — Erd Hazámnaival való izet-
lenséget el-kerülhessünk.

Ezen utólsó fél-eztendőben már annyira-is men-
tünk, hogy a' mi Leveleink' hibás járása eránt 2
hónapig-is egymás után semmi panaszt nem vettünk,
melynek oka az, hogy az ide való *Posta Kontra-
lor Dolinger Josef* Ur egyedül vállolta magára a'
Magyar Kurirnak Expeditzióját, ki egy fáradhatat-
lan szorgalmatoságú Férfi — és a' mi Olvasóink-is
valamivel jobb rendet tartottanak az Ujság eránt
való parantsolatban velünk.

Már említettem vala az idén edgyik Levelem-
ben, hogy a' múlt ezttendőben azokért, kik az Uj-
ságot hitelbe vették, 's meg-nem fizették — a' kik
a' pénzt a' Postákon imitt amott bé-fizették — de
a' Posta-hivatalokon el-olvadott, 500 forintoknál
többet fizettem vala az *Eráriumnak* az Expeditzió-
ért. — Ezen ezttendőben-is leg-alább 150-venen vagy-
nak ollýának, kiktől még eddig egy pénzt sem vet-
tünk — noha ezeknek nagyobb részek a' Postákra
imitt amott fel-tették a' pénzt — el-olvadott — ir-
tanak az Olvasó Urak; hogy a' pénzt el-küldették

— mi nem vettük — Ujságot küldettünk — és a' Posta pénzt már most a' szám-vetéskor meg-fizeti az Ujság-író; mert az Eráriumat csak egy krajtzárban is meg-tsalni nem lehet 's nem-is illik.

Hogy a' mi Hazánkban lévő egész tiszteletet érdemlő némely Posta-mester Uraink, kiknek a' mi *Kurirunk* nagy köszönettel tartozik, ezen igaznak ki mondásában semmit magokra ne végyenek, egy nevezetes példát említek: — *Maros-Vásárhelyről* Erdélyből az oda-való minden érdemlő Posta-mester Ur, a' múlt esztendőnek elején fel-küldi 5 Méltóságnak Titulufsát egy maga kezével írt Levélben 's arra kér bennünket, hogy azokra a' Titulufokra küldenénk Ujságot — azoknak fizetésekért jól fogna állani — és bizonyoson fel-küldené, mihelyt néki által-adják. Egy Hazabéli Grófnak — Gróf-nénak — egy K. Tábla Birájának Ujságot nem küldeni hitelbe, — midőn valaki ezeknek nevekben parantsal, ugyan gyalázot volna a' *Magyar Kurirnak*. El-küldöm mind az ötnök az Ujságokat — várom egész fél-esztendeig az árrát — nem jö — irok a' Posta-mesternek — nem felel — el-jön a' szám-vetésdeje — és 10 n. forintot fizeték a' magom erszéiyemből Posta-pént érettek. — A' más-fél esztendő s bé-következvén, le-telzik ugyan azon Uraságok a' M. Vásárhelyi Postán a' fél-esztendei fizetést újra; de ezt-is a' Posta-mester fel-nem küldvén — írta már most az ide való Posta-hivatalhoz németül egy levelet, melyben kéri a' Hivatait, hogy ugyan azon udva lévő 5 Uraságoknak számokra küldene újra Ujságot, és az első fél-esztendőre való fizetéssel együtt fel-fogná küldeni — de a' Posta-hivatal senki-

nek hitelbe Ujságot nem küldvén, által-adják az én kezembe a' Levelet, hogy a' magom rovásomra válalom-é a' Posta-pénzt érettek? — Én ezt nem tselekedhettem; minthogy az első fél-éztendőben-is magomnak kellett ki-fizetni — 's nem küldénk Ujságot edgyiknek-is — Ekkor azon Uraságok rám irnak, hogy a' pénzt a' M. Vásárhelyi Posta-mesternek bé-fizették a' fel-küldésre — 's még-is Ujságot nem vesznek — sőt Bétsbe — Nagy Méltóságú Tisztviselő Urnak irt egy Grófné, hogy énnékem az Ujságokért meg-fizetet 's még-sem küldem — kik előtt annakutánna mentenem kellett magomat. Ezen Posta-mester Ur máig-is a' 25 n. forintal adós — a' honnan már most, kik az Ujságért akarnak M. Vásárhelyt pénzt fel-küldeni, azok Tekintetes *Doktor Mátyus* Urhoz tészik-le. — A' *Zilahi* Postán tavaly is az idén-is el-veszett az a' pénz, a' mellyet az Olvasó Urak fel-küldeni akartanak. — Edgyik Postán egy Tanátsos Urnak Ujságit fel-bontják és előbb egy Varga Olvasó-el, és minekutánna a' tsirizes faszakok mellett öszve piszkálódott, ki-vagdalták — a' Tanátsos Urhoz — ki fizetett érette, három nap múlva kerül — mert a' Tanátsos Ur meg-nem fódozhatja a' Posta-mester tsizmáját, ama pedig meg-is fejelhette. — Némely köz Posták szinte ugy Olvasókat tartanak, és a' kereftül menő Ujságokból edgyet, most *Pálét*, majd a' *Péterét* meg-tartoztatják, és a' valóságos Olvasó Ur-ekkor — ma *Pál*, holnap *Péter* nem kapják az Ujságot. — Kijé itt a' hiba? 's kire irnak mind ezekért? — a' hibát ki ki látja kié — 's *Szatsvaira* irnak ezért egyenesen; itt ke-

keresik a' hibát, 's énnékem ekkor, hogy magom Erdemes Olvasóim kárt ne-veljanak, le-kell tennem n' Posta-pénzt — és mind jobbról, mind balról szenvednem kel — 's leg-nagyobb bosszúságom azonban az, hogy a' magom Hazámfiain hiba nélkül nem szolgálhatom. — Ha Párisba, vagy más idegen Országba Levelet küld valaki, már bizonyos benne, hogy azon Levél meg-megy — miért kéntelenítettünk mi kételkedni a' mi Hazánkban járó Levelek iránt? — 'S hát vallyon 5 forintoknak fel-küldése, melyből 2-tő az Eráriumé; olly nagy dolog, hogy azt ugyan azon Eráriumhoz tartazó Tiszt-vilélők fel-ne küldhessék? — Né-mely Posta-mester Urak az Ujságért való 5 forintot úgy küldik kezükhöz, hogy abból 1 forintot, némelyik fél forintot el-vefz; vagy az azt fel-küldöt meg-vonnyá — pedig erről most 4-dik esztendeje parantsolt vala a' F. Helytartó Tanács, hogy ezen szokotlan dolgot ne-tselekedjék. Imhol az ajtó előtt az Uj-esztendő. — Décembernek utolsó napján kielik a' Kurir szolgálatajának már előre ki-fizettedeje — azért a' kik ötöt a' jövő esztendőben-is szifefen látják, méltoztassanak ezen hónapban az 5 forintot fel-esztendőre; vagy 10-et egészre, ezen Titulus alatt — *A Monsieur Monsieur Joseph de Tolinger Contralleur à Vien* — a' Bétsi Posta hivatalra fel küldeni, hogy idején koránt borított-okat készítettethessünk — és a' mi Olvasó Urainkat aszszonyainkat minden el-kerülhető hiba nélkül olgálhassuk, (a' mi ígéretünket követezendő Leveleinkben teszszük-meg.)